

TURISTICKÝ KLUB SYNTHESIA PARDUBICE, o. s.
ODBOR KČT 109209, KLUB ČSTV 3606108
Pernštýnské nám. 55, 530 02 Pardubice; tksp@seznam.cz, www.tksp.info

Z Rokytnice do Neratova a zpět

Pěší výlet s dopravou vlakem v sobotu 9. července 2011

Výlet je zařazen do kalendáře akcí 2011 oblasti KČT Pardubický kraj.
Všichni účastníci (i nečlenové) jsou úrazově pojištěni díky příslušnosti TKSP k ČSTV.

Je dobré mít s sebou mapu KČT č. 27 „Orlické hory“.

Zájemci se přihlásí do čtvrtka 7. července na tel. 776 065 721, e-mail: zprazak@seznam.cz Při méně než třech zájemcích se výlet nebude konat

Odjezd vlakem: Pardubice hl. n. 6.25, Rosice 6.30, příjezd Rokytnice v Orlických h. 8.28 - 78 km, 104 Kč / 78 Kč (obyčejné / zákaznické jízdné); vhodná je zpáteční jízdenka.

Z nádraží v **Rokytnici v Orlických horách** půjdeme cca 7,5 km po zelené značce do **Bartošovic**, dále budeme pokračovat po žluté značce cca 2 km na rozcestí Vrchní Orlice. Dále půjdeme lesní cestou v úbočí k **poutnímu kostelu v Neratově**. Po prohlídce kostela pokračujeme po modré značce na vyhlídku **Vysoký kořen**. Odtud jdeme dále po modré přes rozcestí Hadinec, **bunkr Na Holém** a Horní Rokytnici zpět na nádraží v Rokytnici v Orlických horách.

Celkem ujdeme asi 24 km.

Odjezdy vlaků z Rokytnice v Orlických horách jsou v 15.22, 17.22, 19.22, doba jízdy do Pardubic je 130 minut a jízdné stojí 104 Kč / 78 Kč (obyčejné / zákaznické jízdné).

Hezké zážitky přeje

Zdeněk Pražák

Lázně Bohdaneč 27. 1. 2011

Zajímavosti po cestě

Rokytnice v Orlických horách - její počátky lze datovat na přelom 13. a 14. století, kdy tehdejší vlastníci tohoto panství, Páni z Rychnova, počali kolonizovat toto území, bohaté na zásoby dřeva. První zmínka o tehdy uhlířské osadě je datována k roku 1318. Roku 1487 vzniká odtržením od rychnovského panství samostatný statek – základ pozdějšího rokytnického panství.

Farní kostel Všech svatých na náměstí vybudován v l. 1679-84. Jeho předchůdcem byla dřevěná svatyně ze 14. stol., zničená požárem v r. 1661. V letech 1993-99 byl kostel zrekonstruován za příspěví řady dárců od nás, z Německa a Polska. Vedle kostela stojí památník obětem světových válek a násilí na Rokytnicku. Původní památník 1. světové války z r. 1922 byl po roce 1945 zdevastován. Zrekonstruován byl v roce 1998. Vpravo od hlavních dveří kostela je socha Krista na hoře Olivetské. Pískovcová socha je z poloviny 18. století.

Dřevěné domy (na jižní i severní části náměstí) s podsíní a vysokými lomenými štíty z počátku 18. století jsou dokladem původní dřevěné zástavby městečka.

Bartošovice v Orlických horách - Počátky obce lze datovat od roku 1495, kdy český šlechtic Jan Bartoušovský z Labouně získal zdejší území s právem výstavby sídla a drobné výsady, jako vařit pivo, mít kováře apod. Název obce je údajně podle prvního obyvatele. Název byl používán až do 17. století, kdy byla obec přejmenována kolonisty na Batzdorf.

Neratov - Roku 1550 se připomíná jako Bärenwald. Ves vznikla v souvislosti se založením sklárny na potoce Neratovci koncem 15. století. Už v průběhu 16. století byl na místě dnešní hřbitovní kaple postaven jednoduchý dřevěný kostelík. Na počátku 60. let 17. století postupně vznikla tradice **neratovských poutí** a kostel svojí pověstí přitahoval poutníky ze širokého okolí. Podle zprávy sepsané o 80 let později nechal rokytnický farář Christov Florian Blasius Grick podle svého snu vyřezat milostnou sošku Panny Marie, již byly přičítány četné zázraky. Do Neratova přicházeli lidé prosit Pannu Marii o pomoc. Tvrdili také, že místní pramen je léčivý. V Neratově později vznikly i malé lázně. Na začátku 18. století se prý v Neratově stalo ročně tři sta až čtyři sta zázraků, mezi něž se počítalo i náhlé uzdravení. Na hlavní pouť 15. srpna přicházelo několik tisíc lidí. Protože kostel zájmu tolika lidí nestačil, začal se v roce 1723 stavět nový, **barokní kostel Nanebevzetí Panny Marie**, pravděpodobně podle plánů G. B. Alliprandiho.

Kostel po druhé světové válce vyhořel (opilí sovětští vojáci ho zapálili protitankovou střelou). Požár zničil střechu, dřevěné schodiště, roztavil hodinový stroj a zvon. Opravy začaly již krátce po požáru. Komunistický režim však obnově kostela nepřál a v roce 1956 se práce kvůli nedostatku peněz zcela zastavily. V roce 1957 spadly promáčené klenby a kostel se stal hříčkou povětrnostních vlivů. Církevní objekt se dvakrát vyhnul demolici - v roce 1960 a v roce 1973. Tehdy jej zachránil požadavek památkářů, kteří nechali přemístit rokokové schodiště do parku na zámek Skalku. Později už na demolici nebyly peníze. V roce 1989 byl kostel zapsán na seznam státních kulturních památek a začaly práce na jeho záchraně. První pouť po desítkách let se konala 15. srpna 1990.

V kostele **stále probíhají stavební práce** – v roce 2003 bylo obnoveno průčelí, věže a hodiny, v roce 2004 proběhla sanace vnitřního zdiva a oprava fary, v roce 2005 se pokračovalo v nápravě havarijního stavu uvnitř kostela, v roce 2007 bylo dokončeno zastřešení kostela podle projektu Ing. Jiřího Starého a Ing. Arch. Petra Dostála, v roce 2008 byly obnoveny střešní římsy, v roce 2009 dostal kostel novou dlažbu a kůr, v roce 2010 se přikročilo k obnově vstupního schodiště. Stále ještě zbývá opravit stěny kostela, osadit věže replikami původních věžiček a pokračovat také v úpravě okolí kostela a dostavbě poutního domu. Do budoucna se počítá s vybudováním křížové cesty a klidové zóny v lese za kostelem a snad i s navrácením rokokového schodiště z parku zámku Skalka zpět ke kostelu.

Bunkr Na Holém - Oboustranný pěchotní srub v sedle pod tvrzí Hanička. Díky přechodu důležité silnice z Bartošovic do Rokytnice tímto prostorem je vybudován ve III. stupni odolnosti a vyzbrojen oboustranně protitankovými kanóny a dvojčaty kulometů pod betonem. Srub přežil ve zdraví jak okupaci, tak nájezdy Kovošrotu a v 80. letech byl svěřen armádou do opatrování pražského Klubu vojenské historie tehdy působícího ještě pod záštitou Svazarmu. Vnitřní prostory klubu byly upraveny vestavbami několika příček, ale zvnějšku patří mezi nejlépe vypadající sruby v rámci čs. opevnění. Na přitažlivosti mu přidává zejména rozsáhlý volný prostor v okolí s možností fotografování, která je u jiných objektů buď zachovalých znemožněna všudypřítomnou vegetací. V prostorách srubu je zřízena klubovna a interiér je veřejnosti nepřístupný. Zához objektu je na svém místě, zvony také, ochranné příkopy jsou vybrané, levá střílna L1 je osazena ložiskem pro uchycení kanónové hlavně. Je vyčištěna část betonového pruhu pro obvodovou překážku a rekonstruováno její napojení na intervalovou překážku.

Děkujeme sponzorům, za jejichž finanční podpory se akce TKSP uskutečňují:					
			Město Pardubice podporuje sport		